

1064.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 11 grudnia 1924 r.

w przedmiocie środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni.

Art. 1. Koni, dotkniętych zarazą stadniczą, jakoteż podejrzanych o tę chorobę lub o zarażenie się nią koni nie wolno dopuszczać do stanowienia.

Jako podejrzane o zarażenie się uważać należy te konie rozplodowe, które w ciągu ostatnich dwunastu miesięcy stykały się z choremi końmi rozplodowymi przy akcji stanowienia lub w inny sposób, uzasadniający możliwość zarażenia się.

Art. 2. Klacze chore należy odosobnić i nie wolno zmienić ich stanowiska bez zezwolenia władzy.

Art. 3. Klaczy, które były dotknięte zarazą stadniczą, nie wolno używać do rozplodu nawet wówczas, jeżeli są pozornie wyleczone; klacze takie opatrzyć należy piętmem, wyobrażającym litery „Z. S.” na lewej stronie szyi.

Art. 4. Ogiery rozplodowe, co do których udowodniono, że się od nich klacze zaraziły, albo u których stanowczo wykazano istnienie zarazy stadniczej, lub też które stanowiły klacze, zarazą tą już w czasie stanowienia dotknięte, będą wytrzebione przez władzę weterynaryjną pierwszej instancji, przyczem w razie upadku ogiera przysługuje właścicielowi ogiera prawo do odszkodowania, zgodnie ze zwykłymi przepisami.

Art. 5. Po stwierdzeniu pierwszego wypadku zarazy, należy wzbronąć stanowienia koni w obrębie obszaru, wyznaczonego przez władzę administracyjną I instancji na tak długo, dopóki nie zostanie stwierdzone, które zwierzęta zachorowały, które klacze dopuszczono do chorych ogierów oraz które ogiery stanowiły klacze, dotknięte zarazą.

W tym celu należy cały materiał rozplodowy dotyczącego obszaru poddać badaniu weterynaryjnemu w przeciągu najwyżej dni 30 od terminu wydania zakazu.

Art. 6. W okolicach, w których panowała zaraza stadnicza, należy zarządzić przed początkiem najbliższego okresu stanowienia rewizję stanu zdrowia wszystkich koni rozplodowych. Do stanowienia dopuszczone być mogą tylko te konie, które przy rewizji okazały się zupełnie zdrowe.

Art. 7. Stajnie, w których stały konie dotknięte zarazą stadniczą, oraz przedmioty, których używano do ich pielęgnowania, winny być dokładnie oczyszczone i odpowiednio odkażone.

Art. 8. Skóry ze zwierząt padłych, lub zabitych skutkiem zarazy stadniczej, wolno użyć dopiero po odkażeniu i zupełnym wyschnięciu.

Art. 9. W ciągu trwania zarazy urzędowy lekarz weterynaryjny winien dojeżdżać raz na miesiąc do miejscowości zapowietrzonych dla czuwania nad ściśmą wykonaniem środków ochronnych.

Art. 10. Zarazę należy uważać za wygasłą, gdy rewizja weterynaryjna, dokonana przed początkiem najbliższego okresu stanowienia, stwierdziła zupełnie zadawalający stan zdrowia wszystkich koni rozplodowych, gdy niema już zwierząt podejrzanych o zarażenie się i gdy odkażono zapowietrzone stajnie (stanowiska) i sprzęty.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 12. Ustawa niniejsza zyskuje moc obowiązującą na obszarze województw: warszawskiego, łódzkiego, lubelskiego, kieleckiego i białostockiego, województw: poleskiego, nowogródzkiego i wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 listopada 1919 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozplodowych (Dz. U. R. P. № 89, poz. 487) oraz rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 20 grudnia 1921 r. w przedmiocie tymczasowych środków ochronnych przeciw zarazie stadniczej u koni rozplodowych na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego oraz powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 4 poz. 28).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janiński*

1065.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 grudnia 1924 r.

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) oraz w sprawie uchylenia niemieckiej ustawy o opodatkowaniu przewozu osób i towarów.

Art. 1. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia i zrównania stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach) (Dz. U. R. P. № 38 poz. 315) ze zmianami, wprowadzonymi ustawą z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P.

№ 44 poz. 296), oraz obowiązującą obecnie rozporządzenia, wydane na mocy art. 6 powołanej ustawy z 1921 r., będą obowiązywały również po dniu 31 grudnia 1924 r., wymienionym w art. 3 ustawy z dn. 25 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 56 poz. 563).

Art. 2. Uchyla się ustawę niemiecką o opodatkowaniu przewozu osób i towarów z dnia 8 kwietnia 1917 r. (Dz. Ust. Rzeszy niem. str. 329), obowiązującą na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego.

Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia zaległości podatku, unormowanego powołaną ustawą.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1066.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o zaciągnięciu pożyczki zagranicznej.

Na zasadzie art. 1 lit. C. p. 3 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Celem zabezpieczenia Skarbowi Państwa środków dla dokonania inwestycji państwowych oraz dostarczenia środków na akcję kredytową dla życia gospodarczego przy pomocy banków państwowych, zarządza się wypuszczenie obligacji państwowych do sumy dwieście siedemdziesiąt pięć milionów złotych amortyzowanych nie mniej jak w ciągu lat 20 i oprocentowanych nie wyżej 8⁰/₀.

Obligacje te winny być zabezpieczone przez szczególne uprawnienia i gwarancje nie połączone jednak z wydzierżawieniem monopolu i kolei państwowych.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do zawarcia z zagranicznym konsorcjum bankowym umowy w sprawie ustąpienia mu tych obligacji po kursie jaki osiągnie.

§ 3. Upoważnienie do podpisu odnośnej umowy nastąpi przy zachowaniu zwykłych formalności.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1067.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o udzieleniu poręki państwowej.

Na zasadzie art. 1 lit. E. ust. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej na sumę 125.000.000 zł. za zapłatę kapitału i odsetek listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, odpowiadających warunkom ustalonym w §§ 6, 7, 8 i 9 rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. w sprawie zmian w ustawie z dnia 10 czerwca 1921 r. w przedmiocie utworzenia Państwowego Banku Rolnego (Dz. U. R. P. № 43, poz. 450).

§ 2. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej na sumę 100.000.000 zł. za zapłatę kapitału i odsetek obligacji bankowych Banku Gospodarstwa Krajowego, przeznaczonych do ulokowania na rynkach zagranicznych, a emitowanych na zasadach ustalonych w § 13 i następnych statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. № 46, poz. 478).

§ 3. Udziela się poręki (gwarancji) państwowej na sumę 85.000.000 zł. za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego z tytułu gwarancji, wydawanych na zasadzie § 63 ust. c) statutu Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. R. P. № 46, poz. 478) i zabezpieczających płatność zaciągniętych zagranicą zobowiązań związków o charakterze spółdzielczym, mających dostateczne zabezpieczenie w majątku tych związków i w zobowiązaniach ich członków oraz zobowiązań osób fizycznych i prawnych, zabezpieczonych hipotecznie w pierwszej połowie szacunku nieruchomości lub zastawem towarów, przeznaczonych na wywóz.

Z poręki, udzielonej w § niniejszym, korzystają te z pośród wymienionych zobowiązań Banku Gospodarstwa Krajowego, na których zaciągnięcie zezwoli Minister Skarbu.

§ 4. W wypadkach przewidzianych w tem rozporządzeniu jakoteż rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 77, poz. 751) udzielona poręka nie może dawać podstawy dla nadania papierom publicznym, emitowanym przez instytucję, korzystającą z gwa-